اخبار

معاون وزارت بهداشت:

گزارشی از ابتلا به هانتاویروس در ایران نداریم

دکتر علیرضا رئیسی، معاون بهداشت وزارت بهداشت با بیان اینکه «هانتاویروس» ویروس جدیدی نیست، گفت: «درمان ویژه‌ای برای این ویروس وجود ندارد؛ منظور از درمان ویژه این است که اگر تصور شود که مصرف یک قرص یا داروی خاص سبب بهبود بیمار می‌شود، باید گفت، به هیچ وجه این‌گونه نیست. درمان بیماری، حمایتی است چون این هانتاویروس هیچ واکسنی ندارد.» به گزارش ایران، رئیسی با اشاره به اینکه هانتاویروس به طور معمول از طریق فضولات جوندگان به ویژه موش‌ها به انسان منتقل می‌شود توضیح داد: «انتقال این بیماری از انسان به انسان به ندرت اتفاق می‌افتد، مگر اینکه ارتباط نزدیک و طولانی‌مدت وجود داشته باشد. این بیماری دوره کمون یک تا هشت هفته دارد. دو فرضیه در ارتباط با شرایط کنونی مطرح است، نخست اینکه افراد از موش‌ها بیماری را گرفته‌اند و در کشتی مبتلا شده‌اند. فرضیه دوم این است که ابتلا در بیرون از کشتی هم می‌تواند رخ داده باشد اما بنابر اعلام سازمان جهانی بهداشت، احتمال پاندمی این ویروس پایین است. همچنین شانس ابتلا در کشور ما نیز پایین قلمداد می‌شود.» او درباره کشندگی هانتاویروس گفت: «براساس آمارهای جهانی، میزان مرگ‌ومیر ناشی از ابتلای انسانی به این ویروس در حالت معمول بین یک تا ۱۵ درصد در آسیا و اروپا و البته در قاره آمریکا تا حدود ۵۰ درصد است.»

رئیس سازمان ملی تعلیم و تربیت کودک:

امکان فعالیت موردی و مشروط برخی مهدها وجود دارد

حمیدرضا شیخ‌الاسلام رئیس سازمان ملی تعلیم و تربیت کودک با اشاره به ممنوعیت فعالیت مهدهای کودک و دغدغه والدین شاغل برای نگهداری از فرزندان در ساعات کاری، گفت: «به صورت رسمی، مهدهای کودک در سراسر کشور فعلاً بازگشایی نمی‌شوند، اما با تدبیر اندیشیده شده، ارائه خدمات به خانواده‌ها به صورت موردی و برمبنای رضایت خانواده، مربی و مؤسس، در محل‌های مورد اعتماد و به صورت محدود، امکان‌پذیر است.»
به گزارش ایسنا، او درباره زمان بازگشایی مهدهای کودک با توجه به اطلاعیه استانداری مبنی بر فعالیت حضوری ۱۰۰ درصدی کارمندان گفت: «این موضوع در روزهای اول جنگ یکی از دغدغه‌های مهم سازمان تعلیم و تربیت بود. بسیاری از اولیای نوآموزان درگیر کار اداری هستند، بسیاری در مراکز درمانی فعالیت دارند و نمی‌توانند فرزندشان را به جایی بسپارند، بنابراین در همان روزهای اول، مربیانی که روحیه جهادی داشتند داوطلبانه در محل کار اولیا حضور پیدا کرده و در فضای آماده شده، نگهداشت و آموزش نوآموزان را برعهده گرفتند.»
شیخ‌الاسلام با بیان اینکه جلسات متعددی درباره حضوری کردن مدارس داشتیم، توضیح داد: «با توجه به مشکلات عدیده‌ای که برای معلمان و مربیان در فضای مجازی وجود دارد، اعتقاد داریم که حضور و اجتماعی زندگی‌کردن و برقراری ارتباط کلامی مستقیم می‌تواند در تربیت، یادگیری و آموزش تأثیرگذار باشد ولی واقعیت این است که تصمیم گیرنده صرفاً آموزش و پرورش نیست لذا کسب تکلیف برعهده مسئولان تصمیم‌گیرنده است که این اجازه را صادر کنند.»

اصلاح محتوای آموزشی مرتبط با اعتیاد کتب درسی

دکتر زهرا عابدینی، مدیرکل پیشگیری ستاد مبارزه با موادمخدر با بیان اینکه پیشگیری یکی از بخش‌های کلیدی و نرم‌افزاری در مبارزه با مواد مخدر است گفت: «طی توافق با وزارت آموزش و پرورش در پی اصلاح محتوای آموزشی کتب درسی هستیم.» به گزارش ایسنا، عابدینی توضیح داد: «سیاست کلی نظام در زمینه مبارزه با مواد مخدر، بر پیشگیری به عنوان اولویت اول تأکید دارد و پس از آن به درمان و مقابله می‌پردازد. اهمیت این موضوع در ماده ۸۵ برنامه هفتم توسعه هم آمده و هدف آن، کاهش ۱۰ درصدی ضریب اعتیاد در کشور تا پایان برنامه هفتم است. بودجه پیشگیری در سال ۱۴۰۴ دو برابر شد به همین دلیل ما به سمت یکپارچه‌سازی تمام دستگاه‌ها در قالب مدیریت واحد، هماهنگ و مسأله‌محور حرکت کردیم و پیشگیری را به عنوان مسأله اصلی ستاد مطرح کردیم. البته در حوزه گفتمان‌سازی پیشگیری از اعتیاد هم بسیار خوب عمل کردیم و همکاران ما در اداره کل روابط عمومی، فعالیت‌های رسانه‌ای قابل توجهی را در این زمینه داشته‌اند.»
مدیرکل پیشگیری ستاد مبارزه با موادمخدر به فعالیت ۳۱ خانه یاریگر زندگی در استان‌ها اشاره کرد و گفت: «از سال گذشته، کیفیت فعالیت‌ها در این خانه‌ها بهبود یافته است. در این مراکز، والدین تحت برنامه‌های فرهنگی و آموزشی قرار می‌گیرند و همچنین دانش‌آموزان آموزش‌هایی دریافت می‌کنند که به افزایش تاب‌آوری اجتماعی، توانایی نه گفتن و تقویت قدرت تصمیم‌گیری آنها در مواجهه با آسیب‌های اجتماعی کمک می‌کند.» او از همکاری ستاد مبارزه با موادمخدر با وزارت علوم خبر داد و گفت: «برای نخستین بار در نیمه دوم سال گذشته، طرح «تربیت کادر متخصص» را در دستور کار قرار دادیم و موفق شدیم در بیش از ۲۲ استان بین ۱۲۰ تا ۲۰۰ نفر از کارکنان بخش‌های مختلف از جمله نظام بهداشت و درمان، نظام آموزشی و هلال احمر را از طریق جلسات تخصصی آموزش دهیم و برای آنها گواهی صادر کنیم.»

عکس: سجاد صفری/ایران

رئیس سازمان پیشگیری و مدیریت بحران در گفت‌وگو با «ایران»:

مردم نگران نباشند

گزارش خبری

سمیه افشین فر
گروه اجتماعی

تهران لرزید. از ساعت حدود ۸ شب ۲۲ اردیبهشت فعالیت لرزه‌ای در شرق تهران و در فاصله ۸ کیلومتری پردیس با وقوع زمین‌لرزه‌ای به بزرگی ۳.۴ به‌طور محسوس آغاز شد؛ لرزشی که بسیاری از ساکنان مناطق مختلف تهران، پردیس و دماوند آن را احساس کردند. پس لرزه‌ای هم از آن زمان تا صبح چهارشنبه در پردیس احساس شده و همین نگرانی مردم برای وقوع زلزله‌ای بزرگ‌تر را به دنبال داشته است. اما رئیس سازمان پیشگیری و مدیریت بحران شهر تهران معتقد است، وقوع زلزله‌های متعدد به معنای وقوع زلزله‌ای بزرگ‌تر نیست. علی نصیری رئیس سازمان پیشگیری و مدیریت بحران شهر تهران با بیان این مطلب به «ایران» می‌گوید: «از شب سه‌شنبه تا ظهر چهارشنبه شرق استان تهران در محدوده پردیس بارها لرزیده است.» او در مورد این پس لرزه‌ها می‌گوید: «پس لرزه‌هایی از یک و نیم ریشتر تا شش دهم ریشتر در این مناطق رخ داده است. البته گسل پردیس و بخش‌هایی از گسل شمال تهران نیز فعال شده است.»

نصیری: معمولاً زلزله‌های کوچک که کمتر از پنج‌ونیم ریشتر هستند خیلی خسارات مهمی ندارند، ولی اگر زلزله‌های بزرگ‌تر اتفاق بیفتد، ممکن است اثرات مخرب سازه‌ای و غیرسازه‌ای داشته باشد، بنابراین مردم باید هوشیار باشند

دستگاه‌های امدادی آماده‌باش هستند

به گفته رئیس سازمان مدیریت بحران شهر تهران، آماده‌باش نسبی به دستگاه‌ها اعلام شده است. او با بیان اینکه چه زلزله بیاید و چه نیاید گروه‌های امدادی از آمادگی لازم برخوردار هستند، می‌گوید: «برخی از گروه‌های امدادی مانند آتش‌نشانی، اورژانس و... ماهیت امدادی دارند و در آماده‌باش دائم قرار دارند. به سایر دستگاه‌ها هم اعلام هوشیارباش بیشتر داده شده است. همچنین مطالب آموزشی مورد نیاز مردم که باید به آن دسترسی داشته و آشنا باشند در فضای مجازی و از طریق کانال‌های رسمی سازمان مدیریت و پیشگیری مدیریت بحران و جمعیت هلال احمر در دسترس قرار گرفته است.» نصیری معتقد است، معمولاً زلزله‌های کوچک که کمتر از پنج و نیم ریشتر هستند خیلی خسارات مهمی ندارند، ولی اگر زلزله‌های بزرگتر اتفاق بیفتد، ممکن است اثرات مخرب سازه‌ای و غیرسازه‌ای داشته باشد، بنابراین مردم باید هوشیار باشند. او می‌گوید: «از مردم می‌خواهیم ملاحظاتی را که در طول سال به طور دائم اعلام می‌کنیم، در این ایام جدی بگیرند و به موارد ایمنی بیشتر توجه کنند. مثلاً از خوابیدن زیر پنجره، لوستر و تابلوهای بزرگ خودداری کنند. محل‌های امن خانه و محل کار را شناسایی کنند و در لحظه وقوع زلزله همه باید در این مکان‌های امن پناه بگیرند. اگر خواستند از ساختمان خارج شوند باید بعد از توقف لرزش‌ها با آرامش و سرعت کافی از ساختمان خارج شوند تا در هنگام خروج دچار آسیب نشوند.» رئیس سازمان مدیریت و پیشگیری مدیریت بحران می‌گوید: «این زلزله معنای خاصی ندارد. یعنی به این معنا نیست که زلزله بزرگتری در راه است. چون زلزله قابل تشخیص نیست. بنابراین به لحاظ فنی بی معنی است که بگوییم امشب یا فرداشب با وقوع زلزله شش دهم ریشتری زلزله بزرگتری در پیش خواهیم داشت.» نصیری با تأکید بر آمادگی مدیریت بحران توضیح می‌دهد: «تلاش بر این بوده که زیرساخت‌های ایمنی برای شهر پیش‌بینی شود. پایگاه‌های مدیریت بحران که نقش فرماندهی محلی را دارند و مکان‌هایی برای اسکان مردم نیستند، در حالت آماده‌باش قرار دارند. دپوی اقلام در این مراکز انجام و به روزرسانی شده است. همچنین تعداد پایگاه‌های مدیریت بحران به نسبت سال گذشته دو برابر شده است. البته جمعیت آموزش دیده هم امروز به نسبت دو سال قبل افزایش داشته است. در حال حاضر بیش از یک میلیون شهروند تهرانی در حوزه بحران آموزش دیده‌اند.» او با اشاره به تجهیز ماشین‌آلات امدادی و عملیاتی می‌گوید: «ماشین‌آلات آواربرداری و امدادی توسط سازمان آتش‌نشانی و سازمان مدیریت بحران خریداری یا به روزرسانی شده‌اند. در حوزه تجهیزات هم وضعیت خیلی بهتر از دو سال گذشته است.» نصیری می‌گوید: «ان‌شاءالله که زلزله اتفاق نیفتد ولی مردم مطمئن باشند، دستگاه‌های امدادی از آمادگی کافی برخوردار هستند. هر چند با نقطه مطلوب فاصله داریم، اما امروز به نسبت سال‌های گذشته در وضعیت خوبی قرار داریم.»

جنگ، آمادگی دستگاه‌ها را افزایش داده است

او با اشاره به وجود ۱۱۲ پایگاه فعال مدیریت بحران در تهران توضیح می‌دهد: «تعداد پایگاه‌های مدیریت بحران در شهر تهران ۱۱۲ پایگاه است. در هر منطقه یک پایگاه ویژه داریم یعنی ۲۲ پایگاه ویژه در تهران وجود دارد. در بقیه مناطق هم پایگاه‌های معین قرار دارد که اگر لازم بود در اختیار استان‌های معین قرار می‌گیرد و بقیه پایگاه‌ها هم پایگاه‌های پشتیبانی هستند.» نصیری با اشاره به برگزاری مانورهای مختلف برای بالا بردن آمادگی نیروهای امدادی می‌گوید: «مانورهای مختلفی برگزار شده است. اما جنگ تحمیلی هم آمادگی دستگاه‌ها را بالا برده است. روزهای جنگ تحمیلی ۱۲ و ۴۰ روزه باعث شده‌اند تا دستگاه‌ها عملیاتی‌تر شوند. به هر حال امیدوارم که نیاز نشود اما مردم مطمئن باشند نیروهای امدادی همانند ورزشکارانی که در مسابقات مختلف شرکت کرده‌اند و از آمادگی خوبی برخوردار شده‌اند در وضعیت مطلوبی قرار دارند.» رئیس سازمان مدیریت و پیشگیری مدیریت بحران از مردم می‌خواهد با مراجعه به سایت مدیریت بحران و کانال‌های رسمی این سازمان در پیام‌رسان‌های بله و ایتا در جریان آموزش‌ها و هشدارهای این سازمان قرار بگیرند و نقشه مناطق و پایگاه‌های بحران را مورد بررسی قرار بدهند.

استاد پژوهشگاه بین‌المللی زلزله‌شناسی:

زنگ خطرها را باید جدی بگیریم

گزارش خبری

مرجان قندی
گروه اجتماعی

زمین‌لرزه‌ای به بزرگی ۴.۶ ریشتر شامگاه سه‌شنبه پردیس در شمال‌شرق تهران را لرزاند و در حالی که در بسیاری از مناطق پایتخت نیز احساس شد، ساکنان تهران و شهرهای اطراف را نیمه‌شب به خیابان‌ها کشاند؛ رخدادی که در ادامه توالی ۹ لرزه‌ای از عصر سه‌شنبه تا بامداد چهارشنبه در این منطقه ثبت شد. مهدی زارع، استاد پژوهشگاه بین‌المللی زلزله‌شناسی و مهندسی زلزله در گفت‌وگو با «ایران» درباره رخدادهای زلزله ۲۸ فروردین ۱۴۰۵ و ۲۲ اردیبهشت ۱۴۰۵ در پردیس می‌گوید: «هر چند براساس بازدیدی که از سوی پژوهشگاه زلزله در ۲۳ اردیبهشت داشتیم خسارتی جدی بجز ترک‌های محدود در دیوارهای روستاهای «جورد»، «ایرا» و «آردینه» در پی نداشت، اما این لرزه‌ها یک هشدار جدی و بموقع برای کلان‌شهر تهران است. این لرزه‌ها خطری را کاهش نداده و آرامش قبل از طوفان را به ما یادآوری می‌کنند.»
زارع توضیح می‌دهد: «لرزه‌های اخیر در منطقه تلاقی دو گسل بسیار مهم و فعال، یعنی گسل مشا و گسل شمال تهران رخ داده است. این منطقه به دلیل پیچیدگی زمین‌ساختی، کانون تمرکز زمین‌لرزه‌های متعدد در استان تهران است و پتانسیل تولید زلزله‌هایی با بزرگای بیش از ۷ ریشتر را دارد. زلزله‌های کوچک را نشانه‌ای از انباشت تنش این رویدادها و انباشت فشار در پوسته زمین می‌دانند، نه تخلیه آن. این لرزه‌های کوچک نمی‌توانند انرژی یک زلزله بزرگ را آزاد کنند و صرفاً وضعیت بحرانی و قفل شدن گسل‌ها را یادآور می‌شوند.»
او می‌گوید: «آخرین زمین‌لرزه مخرب در شرق تهران در سال ۱۸۳۰ میلادی (۱۲۰۹ شمسی) با بزرگی تخمینی ۷.۱ رخ داده که باعث تخریب گسترده در مناطق دماوند و شمیرانات شد. این فاصله زمانی طولانی، فرصت کافی برای انباشت تنش را فراهم کرده است. آمار و مدل‌های علمی نشان می‌دهند که احتمال وقوع یک زمین‌لرزه مخرب (با بزرگی بیش از ۷ ریشتر) در تهران طی ۳۰ سال آینده بین ۵۰ تا ۷۰ درصد است. این یک زنگ خطر بزرگ است که نباید نادیده گرفته شود. با رخدادهای کوچک اخیر برآورد می‌شود احتمال یک زلزله با بزرگای بیش از ۷ ریشتر در همین پهنه ۵ تا ۱۰ درصد افزایش یافته باشد.»
این استاد پژوهشگاه بین‌المللی زلزله‌شناسی و مهندسی زلزله با بیان اینکه علاوه بر خطر زمین‌شناختی، آسیب‌پذیری شهر تهران را در برابر زلزله به‌شدت افزایش داده است، می‌گوید: «گستره تهران و پیرامون آن با جمعیتی بیش از ۱۴ میلیون نفر، شهری بسیار متراکم با زیرساخت‌های فرسوده است. وجود رسوبات آبرفتی سست در برخی مناطق (مانند دشت پردیس) باعث می‌شود امواج لرزه‌ای هنگام رسیدن به سطح زمین بزرگ‌تر شده و قدرت تخریب بیشتری پیدا کنند (پدیده‌ای به نام اثر ساختگاهی).»
او درباره تخمین خسارات انسانی توضیح می‌دهد: «مدل‌های پیش‌بینی نشان می‌دهند که در صورت وقوع یک زلزله با بزرگای ۷ ریشتر در تهران، بیش از ۶۴۰ هزار واحد مسکونی ویران شده و قربانیان آن می‌توانند تا یک و نیم میلیون نفر برسد. وقوع زلزله بزرگ در تهران یک عامل قطعی است، نه یک احتمال دور. زلزله‌های پردیس یک فرصت طلایی برای بازنگری و افزایش آمادگی‌ها هستند.»
زارع می‌گوید: «طبق داده‌های علمی، این زلزله‌ها کاملاً طبیعی و زمین‌ساختی بوده و کوچک‌ترین ارتباطی با آزمایش‌های هسته‌ای یا انفجارهای نظامی ندارند. رفع شائبه آزمایش هسته‌ای را اینطور می‌شود توضیح داد، ژرفای رخداد این زمین‌لرزه‌ها در عمق حدود ۸ تا ۱۰ کیلومتری زمین ثبت شده‌اند. این در حالی است که عمیق‌ترین آزمایش‌های هسته‌ای جهان حداکثر در اعماق حدود ۱.۵ تا ۲ کیلومتری انجام شده‌اند. به همین دلیل، وقوع چنین رویدادهایی در عمق ۱۰ کیلومتری، عملاً احتمال هسته‌ای بودن را منتفی می‌کند. الگوی امواج لرزه‌ای انفجارهای زیرزمینی امواج فشاری (P) بسیار قوی و امواج برشی (S) بسیار ضعیفی تولید می‌کنند. در مقابل، زلزله‌های طبیعی هر دو نوع موج P و S را با شدت بالا ایجاد می‌کنند. داده‌های ثبت‌شده از این رویدادها با الگوی زلزله‌های طبیعی مطابقت کامل دارد و داده‌های زلزله‌ها طبیعی بودن این لرزه‌ها را تأیید می‌کنند.»
او با بیان اینکه منطقه پردیس و شرق تهران درست روی محل برخورد و تلاقی دو گسل فعال و خطرناک، گسل «مُشا» و گسل «شمال تهران» قرار دارد، توضیح می‌دهد: «این منطقه همواره یکی از لرزه‌خیزترین نقاط ایران بوده و زمین‌لرزه در آن کاملاً قابل انتظار است.» زارع با بیان اینکه بعضی شائبه‌ها زلزله‌های اخیر را به آزمایش‌های موشکی ربط می‌دهد، با تأکید بر اینکه درباره آزمایش موشکی نکته کلیدی، قدرت مخرب آن است، می‌گوید: «انفجارهای موشکی هر چقدر هم بزرگ باشند، انرژی مورد نیاز برای ایجاد امواجی که در سراسر تهران حس شود، ندارند و داده‌های لرزه‌ای نیز این موضوع را تأیید می‌کنند.» این استاد پژوهشگاه بین‌المللی زلزله‌شناسی و مهندسی زلزله همچنین ارتباط طوفان سه‌شنبه‌شب با زلزله را رد می‌کند و توضیح می‌دهد: «رخداد طوفان پدیده سطحی آب و هوا شناختی است که به زمین‌لرزه در ژرفای ۸ تا ۱۲ کیلومتری مربوط نمی‌شود.»

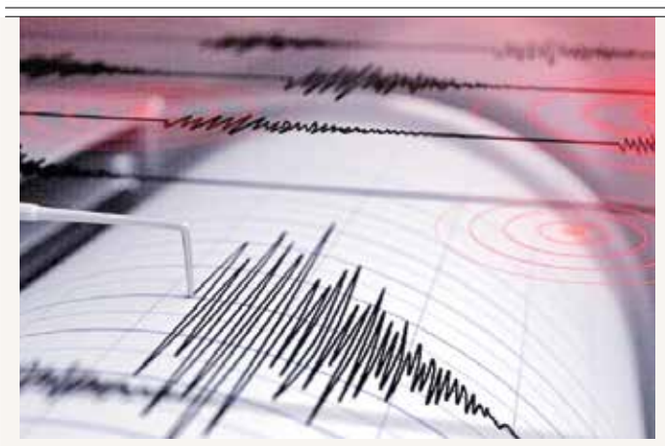

زارع: لرزه‌های اخیر در منطقه تلاقی دو گسل بسیار مهم و فعال، یعنی گسل مشا و گسل شمال تهران رخ داده است. این منطقه به دلیل پیچیدگی زمین‌ساختی، کانون تمرکز زمین‌لرزه‌های متعدد در استان تهران است

گزارش میدانی از مردمی که شب را در خیابان گذراندند

هم زمین لرزید؛ هم دل‌ها

گزارش

گروه اجتماعی

آخرین زلزله بزرگ تهران که بیش از ۵ ریشتر داشت حدود ۵۰ سال قبل در سال ۱۳۵۲ اتفاق افتاده است. در تمام سال‌های گذشته تهران و شهرهای اطرافش زلزله‌های متعددی را تجربه کرده‌اند. گاهی لرزش و تکان‌ها آنقدر شدید بوده که مردم را به کوچه و خیابان کشانده است و گاهی آنقدر خفیف بوده که هیچ صدایی از کسی در نیامده است. با این اوصاف مردم در شامگاه ۲۲ اردیبهشت ماه دقایقی مانده به ساعت دوازده نیمه شب در برخی نقاط از تهران، پردیس و دماوند تکان‌هایی را احساس کردند. تکان ده ثانیه‌ای و صدای فریاد «وای زلزله».
هنوز چند ثانیه از شروع لرزش نگذشته است که همه‌چیز رنگ ترس می‌گیرد. زمین زیر پا می‌لرزد، دیوارها ناله می‌کنند و صدای فریاد در کوچه‌ها می‌پیچد. مردم با چهره‌هایی رنگ‌پریده، بی‌آنکه حتی فرصت برداشتن وسایلشان را داشته باشند، به‌سمت خیابان‌ها می‌دوند؛ خیابان ناگهان پر از اضطراب، فریاد و گریه می‌شود. در میان این همه آشفتگی، مادرانی دیده می‌شوند که کودکانشان را در آغوش می‌فشارند. ترس، سردرگمی و سکوتی سنگین میان مردم جریان دارد. شقایق یکی از ساکنین غرب تهران است. او در شب ترس، کودکانش را در آغوش گرفته و از خانه بیرون زده است، شقایق به «ایران» می‌گوید: «خانه ما در طبقه چهارم است. در حال خواباندن بچه‌ها بودم که لرزش را احساس کردم. تنها چیزی که به ذهنم رسید بچه‌ها را برداشتم و از خانه بیرون زدم.» شقایق به همراه همسر و فرزندانش بالش و پتو در دست، شب را در ماشین به صبح رسانده‌اند. او می‌گوید: «نگرانم، همه می‌گویند گسل‌های تهران فعال شده است. هر شب که نمی‌توانیم با بچه‌ها در ماشین بخوابیم.» نگرانی از زلزله باعث شده تا بسیاری از شهروندان از ترس پس‌لرزه‌ها شب را در فضای باز سپری کنند. علی به همراه خانواده‌اش به پارک آمده‌اند. او می‌گوید: «لرزش خیلی شدید بود، فکر کردیم سقف روی سرمان خراب می‌شود. لوسترها خیلی بد تکان می‌خوردند. بچه‌ها خیلی می‌ترسند، تصمیم گرفتیم امشب را در پارک چادر بزنیم، چون همه می‌گویند اینها همه پیش‌لرزه است و زلزله بزرگ‌تر تهران حتماً امروز یا فردا از راه می‌رسد.» مریم زن جوانی است که به همراه دخترش تکان‌های زلزله تنشان را لرزانده و آنها را راهی خیابان کرده است. او می‌گوید: «خانه هایمان چندان مقاوم نیست که با ۴ ریشتر اینقدر لرزیده‌ایم. دختر من هنوز با استرس و اضطرابِ روزهای جنگ تحمیلی کنار نیامده که با این بحران مواجه شده‌ایم. از امشب به بعد ترس از زلزله هم به ترس‌های دیگرش اضافه شده است. او وقتی لرزش را احساس کرد فقط گریه می‌کرد و جیغ می‌کشید. تنها کاری که از ما برمی‌آمد این بود که او را به فضای باز بیاوریم تا کمی آرام‌تر شود.» در زمان وقوع زلزله کودکان و سالمندان بیش از دیگران دچار ترس و اضطراب می‌شوند و همین نیاز به حمایت روانی در این افراد را بیش از بیش گوشزد می‌کند.
اما به گفته مریم هنوز بسیاری از مردم در مواجهه با بحران نمی‌دانند که باید چه اقداماتی را برای خود و اطرافیانشان انجام بدهند. به نظر او اینکه مدارس سالانه فقط یک مانور زلزله برگزار کنند کافی نیست. بسیاری از کارشناسان هم معتقدند که با توجه به اینکه کشورمان با بحران‌های مختلفی مواجه است باید نحوه مواجهه با این بحران‌ها به خصوص بحران‌های طبیعی مانند زلزله در کتاب‌های آموزشی مدارسمان گنجانده شود.
چراغ خانه‌های شهریکی در میان روشن و خاموش است. صدای آژیر خودروهای امداد که در خیابان به گوش می‌رسد انگار امید را در دل مردم زنده می‌کند؛ اما نگرانی هنوز از چهره‌ها پاک نشده است. برخی خانواده‌ها با چشمانی اشک‌آلود، کنار خانه‌هایشان در فضای باز ایستاده‌اند و به آینده فکر می‌کنند؛ آینده‌ای که ممکن است در یک لحظه، زیر لرزش زمین تغییر کند. انگار زلزله فقط زمین را نلرزانده، بلکه دل‌های بسیاری را نیز لرزانده؛ دل‌هایی که هنوز از شوک آن لحظه لرزش آرام نگرفته‌اند.

از جنگ که ترسناک‌تر نیست

زلزله اخیر تهران اما مانند زلزله‌های چند سال گذشته نبود، آخرین باری که در تهران زلزله آمد در همان لحظات اولیه پمپ بنزین‌ها شلوغ شد و همه به خیابان آمدند. اما سه‌شنبه شب افراد زیادی هم در خانه‌هایشان ماندند. این افراد معتقد بودند که بعد از پشت سرگذاشتن دو جنگ در کشور دیگر ترس از زلزله چندان منطقی به نظر نمی‌رسد. مجید یکی از این افراد است او به «ایران» می‌گوید: «ما در خانه ماندیم، در کل روزهای جنگ تحمیلی هم در خانه ماندیم بودیم، اگر قرار باشد اتفاقی بیفتد، چه در خانه باشیم و چه در خیابان می‌افتد. به نظرم دلیلی برای ترسیدن وجود ندارد. بیشتر مردم هم همین طور فکر می‌کنند برای همین خیابان و پمپ بنزین‌ها شلوغ نشده است. من که اصلاً نترسیدم. وقتی زلزله آمد خواب بودم و فقط از خواب پریدم و روی تخت نشستم و بعد از این پهلو به آن پهلو شدم و خوابیدم.» اگر چه این زمین‌لرزه هیچ تلفات و خساراتی نداشته است، اما بار دیگر اهمیت مقاوم‌سازی ساختمان‌ها، آمادگی عمومی و آموزش همگانی در برابر بلایای طبیعی را به همه یادآوری می‌کند.

عکس: رضا معطریان/ایران

لرزش خیلی شدید بود، فکر کردیم سقف روی سرمان خراب می‌شود. لوسترها خیلی بد تکان می‌خوردند. بچه‌ها خیلی می‌ترسند، تصمیم گرفتیم امشب را در پارک چادر بزنیم